

Miskolci Törvényszék

102.K.701.540/2020/32.

A Miskolci Törvényszék a PAPP-ZAKOR Ügyvédi Iroda (cím5. szám alatti székhelyű, ügyintéző: dr. Papp-Zakor Gábor ügyvéd) által képviselt **Felperes1** (cím2 szám alatti székhelyű) **felperesnek** – dr. Balogh Beáta jogtanácsos által képviselt **Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal** (3525 Miskolc, Városház tér 1. szám alatti székhelyű) alperes ellen hulladékgyűjtési kötelezés tárgyában hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében, mely perbe az Illés és Társai Ügyvédi Iroda (cím1 ügyintéző: dr. Illés Tibor ügyvéd) által képviselt **egyéb érdekelt1** (cím3 alatti székhelyű) alperesi érdekelt perbelépett – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A bíróság felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi felperest, hogy fizessen meg alperesi érdekeltnek 15 napon belül 10.000.- (tízezer) forint perköltséget.

Kötelezi felperest, hogy fizessen meg az államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felhívásában foglaltak szerinti módon és időben 30.000.- (harmincezer) forint eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S

A bíróság a perben az alábbi tényállást állapította meg.

[1] Felperes a 2019. szeptember 11. napján létrejött vállalkozási szerződésben vállalta a forgalomcsillapító és kerékpáros létesítmények kivitelezési munkáinak elvégzését a helyrajzi szám1, helyrajzi szám2, helyrajzi szám3 hrsz-ú ingatlanokon a helyrajzi szám4 és helyrajzi szám5 számú utak csomópontjában. A vállalkozási szerződés 5. részének 12. pontja szerint felperes köteles a kivitelezés során keletkezett hulladékot a jogszabályoknak megfelelően gyűjteni és hivatalos hulladéklerakó-helyre szállítani.

[2] Alperesi érdekelt 1/1 arányú tulajdonában nyilvántartott a helyrajzi szám6 hrsz-ú „kivett csatorna” megnevezésű 12 hektár 6847 négyzetméter térmértékű ingatlan. Alperesi érdekelt a 2019. szeptember 17. napján kelt tulajdonosi hozzájárulásában engedélyt adott felperes részére, hogy a fenti kivitelezés során, az ahhoz szükséges építőanyagok az üzemvízcsatornapart község1 belterületét érintő szakaszán (a folyás szerinti jobb parti részen) ideiglenesen elhelyezésre kerüljenek. A hozzájárulás rögzítette, hogy felperes köteles törekedni arra, hogy az építőanyag elszállítása minél előbb, de legkésőbb 2020. március 31. napjáig megtörténjen. A beépítésre kerülő építőanyagok ideiglenes tárolásán túl, további bármilyen minőségű anyag lerakása, tárolása a teljes üzemvízcsatorna szakaszán szigorúan tilos a hozzájárulás szerint.

[3] Felperes a kivitelezés során keletkezett építési-bontási anyagokat helyezte el az alperesi érdekelt tulajdonában álló helyrajzi szám6 hrsz-ú ingatlanon, melyet a megadott határidő lejártát követően felhívásra sem szállított el.

[4] Felperes nem rendelkezik hulladékgyűjtési engedéllyel.

[5] 2020. május 22. napján közérdekű bejelentés érkezett alpereshez, miszerint község1 belterületén a hivatkozott kivitelezés során keletkezett építési-bontási hulladékot nem megfelelően kezelték, illetve a hulladék a helyrajzi szám6 hrsz-ú ingatlanon feltöltésként hasznosításra került.

[6] Alperes 2020. június 26. napján határozat1. szám alatt a közérdekű bejelentés kivizsgálása ügyében indított eljárást.

[7] 2020. július 7-én helyszíni szemlét tartott alperesi érdekelt tulajdonát képező helyrajzi szám6 hrsz-ú ingatlanon. A szemle alkalmával a hulladékelhelyezéssel érintett kb. 200 m hosszú területen, egymástól kb. 8-12 m távolságban, összesen 16 ponton alperesi érdekelt által biztosított földmunkagéppel kutatóárkos feltárás végzésére került sor. Az árkolásos feltárás alapján a helyszínen megállapításra került, hogy az ingatlanon kb. 200 m hosszúságú, 10 m szélességű, 30 cm-es átlagvastagságú hulladékfeltöltés található, melynek összes mennyisége műszaki becslés alapján kb. 1200 tonna. Felperes, mint a község1 belterületén helyrajzi szám4 és helyrajzi szám5 sz. összekötő utak csomópontjának és a kapcsolódó kerékpárút építésének kivitelezője értesítést kapott a szemléről. Alperes felhívta a felperes figyelmét arra, hogy a helyszíni szemlén mutassa be az utak építésével kapcsolatos építési naplót, valamint a hulladékok átadásáról szóló összes dokumentumot. A helyszíni szemléről készült határozat2 sz. jegyzőkönyvben alperesi érdekelt akként nyilatkozott, hogy felperes részére a helyrajzi szám6 hrsz-ú ingatlanon a kivitelezéshez felhasználandó építőanyagok átmeneti tárolására adott engedélyt, hulladékok deponálására, területrendezésre nem. Alperesi érdekelt csatolta az eljárás során a helyrajzi szám6 hrsz-ú ingatlanon általa végeztetett geodéziai felmérésről készült

jegyzőkönyvet, mely szerint az ingatlanon található feltöltés 1134 m³ térfogatú. A helyszíni szemlén felperes képviselője az értesítésben előírt dokumentumokat, a kivitelezés során keletkezett hulladékokat tartalmazó nyilvántartást és az építési naplót nem tudta bemutatni, vállalta, hogy ezeket 10 napon belül megküldi.

[8] Ezt követően alperes a határozat3. szám alatt 2020. július 20. napján közigazgatási szankció alkalmazására irányuló eljárást indított hivatalból.

[9] Alperes 2020. augusztus 11. napján a határozat4 sz. alatt felperest 50.000.-Ft eljárási bírság megfizetésére kötelezte, mivel a jegyzőkönyvben vállalt kötelezettségét a 10 napos határidőn belül nem teljesítette. Felperes az eljárás során csatolta az ingatlanon lévő hulladékok beépíthetőségének laboratóriumi vizsgálatáról szóló, a cég1 által készített jelentést, mely alapján a hulladékot földműanyagként nevezte meg.

[10] Alperes a 2020. augusztus 28. napján kelt határozat5 ügyiratszámú határozatával a felperes által a helyrajzi szám6 hrsz-ú ingatlanon engedély nélkül végzett hulladékhasznosítási tevékenységet megtiltotta. Kötelezte továbbá felperest, hogy a helyrajzi szám6 hrsz-ú ingatlanon engedély nélkül feltöltésre felhasznált hulladékokat a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Ht.) 31. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a környezetvédelmi hatóság által feljogosított, véglegessé vált, hatályos engedéllyel rendelkező szervezet részére teljeskörűen adja át. A hulladék kitermelését követően az eredeti terepviszonyokat állítsa vissza. A teljesítési határidő a határozat véglegessé válásától számított 30 napon belül került meghatározásra. Kötelezte továbbá az eljárás során felmerült 47.696.-Ft összegű eljárási költség megfizetésére.

[11] Alperes megállapította, hogy felperes a helyrajzi szám6 hrsz-ú ingatlanon azzal, hogy az ingatlanra hulladékot szállított és a hulladék egy részét ott ideiglenes jelleggel deponálta, illetve egyrészét feltöltésként eltelítette, engedély nélkül végzett hulladékgyűjtést és hasznosítási tevékenységet végzett. Rögzítette tovább, hogy az ingatlanon elhelyezett hulladék nem esett át hulladékhasznosítási műveleten, és nem alátámasztott a Ht. 9. § (1) bekezdés c) pontja. Hivatkozott határozatában a Ht. 62. § (1) bekezdésében foglaltakra, hogy a hulladékgazdálkodási tevékenység e törvényben, valamint kormányrendeletben meghatározott kivétellel csak a környezetvédelmi hatóság által kiadott hulladékgazdálkodási engedély vagy nyilvántartásba vétel alapján végezhető.

[12] Alperes megállapította, hogy felperes a hulladékok ingatlanon feltöltésként történő hasznosítására, illetve a hulladékstátusz megszüntetéséhez szükséges hulladékhasznosítási engedéllyel nem rendelkezett. Hangsúlyozta, hogy a cég1 által készített 2020/helyrajzi szám28. sz. szakértői vélemény 2. oldalán a mintavételt nem akkreditált mintavételként azonosítja, ebből következően a mintából elvégzett vizsgálatok, illetve az azokra alapuló bármilyen megállapítás nem vehető figyelembe. Utal arra is, hogy a 19/2009. (XII.22.) KvVM rendelet 1. § b) pontja alapján kizárt a figyelmeztetés alkalmazása jelen ügyben.

[13] Felperes a határozattal szemben a törvényi határidőn belül előterjesztett keresetében elsődlegesen azt kérte, hogy a bíróság változtassa meg oly módon, hogy felperes nem végzett hulladékhasznosítási tevékenységet a helyrajzi szám 6 hrsz-ú ingatlanon, és nem kötelezi a feltöltésre felhasznált hulladékok hatályos engedéllyel rendelkező szervezet részére történő átadására és az eredeti állapot helyreállítására, valamint nem kötelezi a megtett intézkedésekről szóló tájékoztatásra. Másodlagosan kérte, hogy a bíróság semmisítse meg a határozatot, míg harmadlagosan azt kérte, hogy a hatályvesztés időpontjának 2020. augusztus 31. napjában való megjelölésével helyezze hatályon kívül a határozatot és utasítsa alperest új eljárásra. Kérte továbbá, hogy kötelezze a bíróság alperest 500.000.-Ft + áfa perköltség megfizetésére.

[14] Felperes indítványozta, hogy a bíróság rendeljen ki igazságügyi szakértőt annak megállapítására, hogy az általuk a közigazgatási eljárás során nem hulladéknak minősített töltőanyag hulladék-e, ártalmatlanítása szükséges-e ahhoz, hogy töltésanyagként hasznosítható legyen, hasznosítási tevékenység elvégzése szükséges-e ahhoz, hogy a jelenlegi állapotában töltésanyagot képezzen.

[15] Sérelmezte, hogy alperes az ügyintézési határidőt túllépve, mintegy 6 nappal az ügyintézési határidő lejáratá után hozott határozatot figyelemmel arra, hogy a hatósági eljárás álláspontjuk szerint 2020. június 26. napján indult. Az ügyintézési határidő túllépése ellenére alperes az eljárási költség megfizetésére kötelezte felperest, így álláspontjuk szerint a határozat az Ákr. 51. § (1) bekezdés b) pontjában, és a 2. § (2) bekezdés c) pontjába ütközik. Felperes hivatkozott arra, hogy a Ht. 2. § (2) bekezdés 23. pontjában foglaltak nem állnak fenn, hiszen nem tette, és nem szándékozott és nem is volt köteles a hulladéktól megválni, egyrészt, mert az anyag összetételében építőanyag, másrészt felhasználni szándékozták. Tehát álláspontja szerint alperes a Ht. 63. §-ban foglaltak ellenére minősítette az anyagot hulladéknak.

[16] Felperes álláspontja szerint nem derül ki a határozatból, hogy milyen összetételű az anyag, amit az alperes hulladékként azonosított. Tehát ezzel megsértette az Ákr. 62. § és 81. § (1) bekezdés szerinti indokolási kötelezettségét alperes.

[17] Hangsúlyozta, hogy az eljárás során laboratóriumi vizsgálattal igazolta azt, hogy az alperes által hulladékként azonosított anyag nem hulladék, hanem építőanyag, nem megválni, hanem felhasználni akarta azt, és az alperesi érdekelttel tárgyalásokat folytattak arról, hogy miként használják fel ezt az anyagot.

[18] Sérelmezte, hogy alperes a helyszíni szemle során kutatóárkos feltárást végzett, mintát nem vett, csupán szemrevételezéssel állapította meg, hogy az anyag hulladék. Ezzel ellentétben felperes mintát vett az anyagból, és akkreditált laborral megvizsgáltatta az összetételét. A vizsgálati anyag szerint a kérdéses anyag földtöltésre alkalmas építési anyag. Felperes

álláspontja szerint alperes elmulasztotta a tényállást teljeskörűen feltárni, illetve a feltárt tényekből azokkal ellentétes, okszerűtlen következtetést vont le.

[19] Felperes hangsúlyozta, hogy az anyagot nem hulladékként helyezte el, hanem építőanyagként használta fel, gondoskodva így annak a termelési-fogyasztási körfolyamatban tartásáról. A határozat végrehajtása azt jelenti, hogy a nem hulladéktól is hulladékként kellene megválni, ezzel növelve feleslegesen a hulladéktermelést.

[20] Alperes nem tartotta szem előtt a Ht. 7. § (1) bekezdése szerinti hulladék hierarchia elvét, a hulladék termelődését ösztönzi a határozat végrehajtásával. Felperes álláspontja szerint az általa csatolt szakvélemény értelmében a felhasznált anyag minden tekintetben megfelel a Ht. 9. § (1) bekezdés a-d) pontjaiban foglaltaknak. Ebből következően építőanyagként felhasználható. Sérelmezte a határozat azon megállapítását, hogy a mintavétel nem volt akkreditált, mivel ilyen követelményt álláspontjuk szerint semmilyen jogszabály nem ír elő, és különös figyelemmel arra, hogy alperes pedig csupán szemrevételezéssel állapította meg az anyag fajtáját és összetételét. Alperes határozata a Ht. 12. § (1) bekezdésébe ütközik felperes álláspontja szerint, továbbá sérelmezte, hogy alperes nem vizsgálta a Ht. 12. § (4) bekezdésében foglaltak teljesülését, mivel nem vizsgálta, hogy az elterített földréteg alatt található réteg az eltér-e a hulladéknak nevezett anyagtól.

[21] Indítványozta továbbá, hogy a bíróság hallgassa meg tanúként az érdekelt munkatársát arra vonatkozóan, hogy történt-e egyeztetés arra vonatkozóan, hogy az elhelyezett anyagból a töltés megemelésére kerülhet sor és ehhez vízjogi engedély beszerzése szükséges.

[22] Alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, valamint felperes perköltségben történő marasztalását.

[23] Kiemelte, hogy a Ht. 2. § 23. pontja szerint hulladék bármely anyag vagy tárgy, amelytől birtokosa megválna, megválni szándékozik, vagy megválni köteles. Hivatkozott az építési és bontási hulladék kezelésének részletes szabályairól szóló 45/2004. (VII.26.) BM-KvVM együttes rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 2. § a) pontjában foglaltakra. A Ht. 1. § (3) bekezdés e) pontjára utalással külön kiemelte, hogy a kitermelés helyén felhasznált szennyezetlen talaj nem minősül hulladéknak, azonban jelen ügyben elszállításra került az eredeti helyszínről a szennyezetlen talaj is, így ebben a formában ez is hulladéknak minősül, ezáltal a Ht. hatálya alá tartozik.

[24] Kiemelte, hogy az eljárás tárgyát képező hulladékok keletkezésének helyszíne nem a helyrajzi számú ingatlan. A kivitelezésről szóló vállalkozási szerződés 5.12. pontja szerint a kivitelezés során keletkezett hulladékokkal kapcsolatos feladatok teljesítése felperes felelőssége.

[25] A Rendelet 3. § (2) bekezdése értelmében az építtető köteles az adott csoporthoz tartozó hulladékot a többi csoporthoz tartozó hulladéktól elkülönítetten gyűjteni mindaddig, amíg a hulladékot a kezelőnek át nem adja.

[26] A Ht. 3. § (2) bekezdés szerinti kötelezettségnek az építtető köteles a keletkezés helyén, vagy ha ez nem lehetséges hulladékkezelő létesítményben eleget tenni. Jelen esetben elkülönített gyűjtésről nem lehet beszélni, a kérdéses hulladék építési-bontási hulladékot tartalmazó földes anyag.

[27] Utalt a Ht. 12. § (1) bekezdésével összefüggésben arra, hogy a helyrajzi számú hrsz-ú ingatlan nem a kivitelezés helyszíne. Felperes szándéka szerint a hulladékot véglegesen helyezte el, nem pedig gyűjtötte. Hangsúlyozta, hogy egy anyag hulladékstátuszba kerülése és az összetétele között nincs közvetlen összefüggés. Nem a hulladékstátuszba kerüléshez szükséges az összetétel ismerete, hanem a hulladék besorolásához. A hulladékstátusz elvesztését a Ht. 9. §-a szabályozza míg a hasznosítás fogalmát a Ht. 2. § 20. pontja.

[28] Felperes azon hivatkozásával összefüggésben, miszerint jelenleg is segíti az árvíz elleni védekezést az ingatlanon tett feltöltés, alperes kiemelte, hogy az árvíz elleni védelmet semmivel sem támasztotta alá felperes, sem a vízügyi hatóság, sem a vízügyi igazgatóság vagy egyéb szakvéleményt, hozzájárulást nem mutatott be. Ezzel ellentétben a közérdekű bejelentés szerint a feltöltés a csapadék lefolyási viszonyait megváltoztatva akadályozza az út használatát. Egyébként annak, hogy egy illegálisan elhelyezett hulladék vélt vagy valós hasznot is szolgál, az anyag hulladék státuszára semmilyen befolyása nincs.

[29] Egyebekben a feltöltés is hasznosítási tevékenységnek minősül, mely a Ht. 15. § (2) bekezdése szerint hulladékgazdálkodási engedéllyel végezhető. Hangsúlyozta, hogy felperes nem rendelkezik hulladékgazdálkodási engedéllyel, és felperes nem végzett semmiféle hulladékhasznosítási tevékenységet, hasznosítási művelet nélkül azonban önmagában egy egyébként nem megalapozott minősítési irattal a jogszabály nem ad lehetőséget a hulladékstátuszából való kikerülésre.

[30] Felperes keresetében hivatkozik arra, hogy a Ht. 9. § (1) bekezdés a-d) pontjainak megfelel az anyag, de azt, hogy a jogszabályoknak megfelelő módon elvégzett hasznosításon esett volna át a hulladék, meg sem próbálta igazolni. Tekintettel arra, hogy a hulladékstátusz megszűnéséhez hasznosítási műveleten kellett volna, hogy átessen a hulladék és felperes ilyet nem végzett, erre a tevékenységre hatályos hulladékgazdálkodási engedéllyel nem rendelkezik, így a hulladék státuszát nem tudta elveszíteni a kérdéses hulladék.

[31] A melléktermék státuszra történt felperesi hivatkozással összefüggésben alperes a Ht. 8. §-át idézte, mely alapján rögzítette, hogy csak abban az esetben került volna ki a hulladékstátuszról az anyag, ha az öt feltétel együttes teljesülését egyértelműen bizonyítja a felperes a környezetvédelmi hatóság felé. Alperes kiemelte, hogy a melléktermék előállításáról a környezetvédelmi hatóság felé nyilatkoznia kell a termelőnek, azonban ilyen nyilatkozatot, kérelmet felperes nem nyújtott be.

[32] A tényállás tisztázási kötelezettséggel kapcsolatban kiemelte, hogy a helyszíni ellenőrzésen sor került a hulladékfeltöltés árkolására, ennek során anyagi összetételének szemrevételezéssel való vizsgálatára, mely elegendő volt a hulladékstátusz, a hulladék eredet megállapítására. A hatóság meghatározta, hogy milyen hulladékról van szó: építési, bontási tevékenységből származó építési, bontási hulladék, melynek a HAK azonosítóját is meghatározta. Egy adott anyagösszetétel nincs közvetlen összefüggésben a hulladékstátusszal, annak fennállása nem a minőségétől, milyenségétől függ. Az eljárás során egyértelműen igazolódott, hogy a kérdéses anyagtól a felperes megvált, azt le is takarta. A gyűjtés, tárolás, szelektálás vizsgálata nem hat ki a hulladékstátusz fennállására, egyébként az eljárás során megállapítható volt, hogy ilyen tevékenységek az adott ingatlanon nem történtek, azt felperes maga sem állította.

[33] A hulladékhierarchia elvére történt felperesi hivatkozással összefüggésben kiemelte, hogy a hulladékképződés egyértelműen megtörtént, a kérdéses anyag hulladékstátuszú jelenleg is. Kiemelte alperes, hogy a kérdéses hulladék bármilyen használatát meg kell, hogy előzze válogatás, tekintettel arra, hogy több különböző alkotóból áll, és azok jellemzői is rendkívül eltérőek.

[34] A cég1 által készített dokumentációval összefüggésben alperes kiemelte, hogy a mintavétel nem volt akkreditált. Ennek hiányában pedig nem állapítható meg, hogy a vizsgálatokat mire végezték el, honnan származott az adott anyag, milyen mennyiséget vettek a vizsgálat céljaira, az mennyire volt reprezentatív. Ezért a minősítés maga sem értelmezhető és fogadható el, hiszen nem lehet tudni, hogy mire, milyen anyagra vonatkozik. Kiemelte alperes, hogy a minősítés maga ugyanakkor már a hulladék adott területen történő elhelyezését követően a hatósági ellenőrzés, vizsgálat után történt, nyilvánvaló, hogy egy anyagot adott célú felhasználás előtt kell minősíteni, és a megfelelést követheti, követi a felhasználás.

[35] A Ht. 12. § (1) bekezdésében összefüggésben kiemelte, hogy a hulladék nem a helyrajzi számú hrsz-ú ingatlanon képződött, felperes nem tekinthető gyűjtőnek, hulladéktermelőnek minősül. A Ht. 12. § (4) bekezdésében foglaltakkal összefüggésben arra utalt, hogy a kérdéses hulladék tárgyi ügyben egy harmadik fél ingatlanán található és elkülönített gyűjtés nem történt meg. A jogszabályhely éppen a felperesre rótt volna kötelezettséget.

[36] Alperes az igazságügyi szakértő kirendelésére irányuló indítvány elutasítását kérte, figyelemmel arra, hogy jelen ügy kulcskérdése annak eldöntése, hogy a kérdéses anyagok hulladéknak minősülnek-e, ez pedig jogkérdésnek minősül.

[37] Alperesi érdekelt felperes keresetének elutasítását kérte, és perköltségben történő marasztalását a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjára hivatkozással. Felperessel egyezően adta elő, hogy az építőanyag átmeneti tárolására felperes részére engedélyt adott, azonban hangsúlyozta, hogy felperes nem csupán ideiglenesen tárolta a területen az építőanyagot, hanem azt utóbb, mint fel nem használt hulladékot az ingatlan területén, hozzájárulása nélkül és akarata ellenére szétterítette.

[38] Hangsúlyozta, hogy 2019. szeptember 17. napján a tulajdonosi hozzájárulását feltételekkel adta meg. E feltételek között szerepelt egyrészt, hogy az elhelyezésre kizárólag község1 belterületét érintő szakaszon kerülhetett volna sor, ami azt jelenti, hogy az első és a második híd közötti folyásirány szerinti jobb parti részen. Továbbá csak ideiglenesen, legfeljebb 2020. március 31. napjáig tárolhatta volna, és a tárolást követően köteles lett volna a partszakaszt eredeti állapotába helyreállítani.

[39] Felperes nem az engedélyezett jobb parti részen, hanem a bal part részén helyezte el a hulladékot. Az általuk felkért bányamérő megállapította, hogy felperes 1134 m³ építési törmeléket helyezett el. Hangsúlyozta, hogy az üzemvízcsatorna bal partszakaszára felperes még ideiglenes jelleggel sem helyezhetett volna el semmilyen anyagot, továbbá hulladékbontásból származó törmelék tárolására sosem adtak engedélyt.

[40] Előadta azt is, hogy az elhelyezett anyag már növényzettel benőtt, így megkérdőjelezte azt a felperesi állítást, hogy az elterített anyagot szándékában állt az ingatlanról elszállítani és építőanyagként a kivitelezés során felhasználni. A 2020. július 7-i jegyzőkönyvben maga állította, hogy az ingatlanra építési törmeléket deponált. Egyebekben osztotta alperes védiratában előadott jogi érvelést minden tekintetben.

[41] Kiemelte, hogy azt felperes sem vitatja, hogy az ingatlanon betontégla, aszfalt törmeléket tartalmazó anyag került elhelyezésre, csupán az összetevők százalékos összetétele tekintetében van vita, ez azonban a per szempontjából lényegtelen. Hivatkozott arra, hogy felperes tényelődása zavaros és utalt arra, hogy a feltöltés hasznosítás, így arra engedélyt kellett volna a felperesnek kérnie és nem csupán hulladékhasznosítási, hanem mivel a feltöltés gáton történt, vízjogi engedélyt is, felperes azonban ezek egyikével sem rendelkezett.

[42] Valójában felperes kizárólag, mint hulladékbirtokos járt el. Hivatkozott e körben a Ht. 2. § (1) bekezdés 24. pontjában foglaltakra, és kiemelte azt, hogy a Ht. 31. §-a szerint a hulladéknak a jogszabályi előírásoknak megfelelő kezeléséről kellett volna gondoskodnia, a szétterítés azonban nem tekinthető ilyennek. Az ingatlanon szétterített hulladékot a Ht. 61. §

(2) bekezdése szerint köteles az ingatlan területéről saját költségén elszállíttatani és a területen az eredeti állapotot helyreállítani. Szakértő kirendelését ellenezte. Beadványához csatolta a 2019. szeptember 17. napján kelt tulajdonosi hozzájárulást, a felperesi kérelmet a határidő hosszabbítás tekintetében, a 2020. június 18. napján kelt felszólítást, a mérési és térfogatszámítási jegyzőkönyvet.

Felperes keresete az alábbiak miatt nem megalapozott:

[43] A közigazgatási perben a bíróság az alperes határozatát felperes keresete alapján vizsgálta a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) szabályai alapján.

[44] A veszélyhelyzet során érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedések újbóli bevezetéséről szóló 112/2021. (III. 6.) Korm. rendelet (Veir. II.) 30. §-a szerint a szigorított védekezés ideje alatt (2021. március 8. és 2021. április 19. közötti időszakban) a közigazgatási ügyben eljáró bíróság előtt a Kp., a közigazgatási bírósági eljárásra vonatkozó jogszabályok, valamint a Kivezető tv. (a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készségről szóló 2020. évi LVIII. törvény) rendelkezéseit az e rendeletben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

[45] A Veir. II. 36. § (1) bekezdésének (1) fordulata szerint a szigorított védekezés ideje alatt a bíróság tárgyaláson kívül jár el.

[46] A Veir. II. 43. § (7) bekezdése szerint, ha a szigorított védekezés ideje alatt a bíróság írásban figyelmeztette a feleket a tárgyalás berekesztésére, és a felek a bíróság felhívására a nyilatkozataikat megtették, vagy a megadott határidő alatt nyilatkozatot nem tettek, a bíróság az ítéletet tárgyaláson kívül hozza meg, ezért a bíróság tárgyaláson kívül hozta meg határozatát.

[47] A Kp. 85. § (1) és (2) bekezdése alapján a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a kereseti kérelem korlátai között, - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja.

[48] A Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján a bíróság a keresetet elutasítja, ha a kereset alaptalan.

[49] A Ht. 1. § (3) bekezdése e) pontja szerint nem terjed ki a törvény hatálya a szennyezetlen talajra és más, természetes állapotában meglévő olyan anyagra, amelyet építési tevékenység

során termelnek ki, és azt a kitermelés helyén természetes állapotában építési tevékenységhez használják fel.

[50] A Ht. 2. § 20. *hasznosítás*: bármely kezelési művelet, amelynek fő eredménye az, hogy a hulladék hasznos célt szolgál annak révén, hogy olyan más anyagok helyébe lép, amelyeket egyébként valamely konkrét funkció betöltésére használtak volna, vagy amelynek eredményeként a hulladékot oly módon készítik elő, hogy ezt a funkciót akár az üzemben, akár a szélesebb körű gazdaságban betölthesse.

A Ht. 2. § 23. *hulladék*: bármely anyag vagy tárgy, amelytől birtokosa megválik, megválni szándékozik vagy megválni köteles.

A Ht. 2. § 26. *hulladékgazdálkodás*: a hulladék gyűjtése, szállítása, kezelése, az ilyen műveletek felügyelete, a kereskedőként, közvetítőként vagy közvetítő szervezetként végzett tevékenység, a hulladékgazdálkodási létesítmények és berendezések üzemeltetése, valamint a hulladékkezelő létesítmények utógondozása;

A Ht. 2.§ 36. *kezelés*: hasznosítási vagy ártalmatlanítási műveletek, ideértve a hasznosítást vagy ártalmatlanítást megelőző előkészítést is;

A Ht. 2. § 45. *újrahasználat*: olyan művelet, amelynek révén a hulladéknak nem minősülő terméket vagy alkatrészét újrahasználgat arra a célra, amelyre eredetileg szolgált;

A Ht. 2. § 46. *újrahasználatra előkészítés*: tisztítással, javítással, valamint ellenőrzéssel végzett hasznosítási művelet, amelynek során a hulladékká vált terméket vagy alkatrészét előkészítik arra, hogy bármilyen egyéb előkezelés nélkül újrahasználható legyen;

[51] A Ht. 7. § (1) bekezdés értelmében a hulladékképződés megelőzése és a hulladékgazdálkodás során az alábbi tevékenységek elsőbbségi sorrendként történő alkalmazására kell törekedni:

- a) a hulladékképződés megelőzése,
- b) a hulladék újrahasználatra előkészítése,
- c) a hulladék újrafeldolgozása,
- d) a hulladék egyéb hasznosítása, így különösen energetikai hasznosítása, valamint
- e) a hulladék ártalmatlanítása.

[52] A Ht. 8. §-a értelmében valamely anyagot vagy tárgyat, amely olyan előállítási folyamat során képződik, amelynek elsődleges célja nem az ilyen anyag vagy tárgy előállítása, a következő feltételek együttes teljesülése esetén nem hulladéknak, hanem mellékterméknek lehet tekinteni:

- a) további felhasználása biztosított,
- b) előállítását követően - a szokásos ipari gyakorlattól eltérő feldolgozás nélkül - közvetlenül felhasználható,
- c) az előállítási folyamat szerves részeként állítják elő,
- d) a környezetet és az emberi egészséget hátrányosan nem érinti, és
- e) további használata jogszerű, azaz meghatározott módon történő felhasználása tekintetében az anyag vagy tárgy megfelel a termékre, a környezet- és egészségvédelemre vonatkozó összes jogszabályi előírásnak.

[53] A Ht. 9. § (1) bekezdése szerint hasznosítási műveleten átesett anyag vagy tárgy a továbbiakban nem tekintendő hulladéknak a következő feltételek együttes teljesülése esetén:

- a) meghatározott célra rendeltetésszerűen, általános jelleggel használják,
- b) rendelkezik piaccal vagy van rá kereslet,
- c) megfelel a rendeltetésére vonatkozó műszaki követelményeknek és a rá vonatkozó jogszabályi előírásoknak, szabványoknak, és
- d) használata összességében nem eredményez a környezetre vagy az emberi egészségre káros hatást.

A (2) bekezdés alapján azt az anyagot vagy tárgyat, amely az (1) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülése esetén megszűnik hulladéknak lenni, hasznosítottként kell tekinteni, és

- a) a csomagolásról és a csomagolási hulladékkal kapcsolatos hulladékgazdálkodási tevékenységekről szóló kormányrendeletben,
- b) a hulladékká vált gépjárművekről szóló kormányrendeletben,

c) az elem- és akkumulátorhulladékkal kapcsolatos hulladékgazdálkodási tevékenységekről szóló kormányrendeletben,

d) az elektromos és elektronikus berendezésekkel kapcsolatos hulladékgazdálkodási tevékenységekről szóló kormányrendeletben, és

e) a tárgykörbe tartozó további uniós jogi aktusok átültetését szolgáló vagy más hazai jogszabályban meghatározott hasznosítási és újrafeldolgozási célok alkalmazásában is megszűnik hulladéknak lenni, amikor az ezekben a jogszabályokban előírt újrafeldolgozási, illetve hasznosítási követelmények teljesülnek.

[54] A Ht. 12. § (1) bekezdés kimondja, hogy a hulladéktermelő az ingatlanon képződött hulladék gyűjtését az ingatlan területén hulladékgazdálkodási engedély nélkül legfeljebb 1 évig végezheti.

A Ht. 12. § (4) A hulladékbirtokos a hulladékot a kezelésre történő elszállítás érdekében - amennyire az műszaki, környezetvédelmi és gazdasági szempontból megvalósítható - az ingatlanon, telephelyen elkülönítetten gyűjti. Az elkülönítetten gyűjtött hulladékot más hulladékkal vagy eltérő tulajdonságokkal rendelkező más anyagokkal összekeverni nem lehet.

[55] A Ht. 15. § (2) bekezdése szerint hasznosítási művelet - ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik - a környezetvédelmi hatóság által kiadott hulladékgazdálkodási engedéllyel végezhető.

[56] A Ht. 31. § (1) bekezdése szerint a hulladékbirtokos gondoskodik a hulladék kezeléséről.

[57] A (2) bekezdés értelmében a hulladékbirtokos a hulladék kezeléséről

a) az általa üzemeltetett hulladékkezelő létesítményben vagy berendezéssel végzett előkezelő, hasznosító vagy ártalmatlanító eljárás,

b) a hulladék hulladékkezelőnek történő átadása,

c) a hulladék szállítónak történő átadása,

d) a hulladék gyűjtőnek történő átadása,

e) a hulladék közvetítőnek történő átadása,

- f) a hulladék kereskedőnek történő átadása,
- g) a hulladék közszolgáltatónak történő átadása - ideértve a hulladék hulladékgyűjtő ponton vagy hulladékgyűjtő udvarban történő átadásának esetét is -, vagy
- h) a hulladék átvételi helyen, illetve az átvételre kötelezettnek történő átadása útján gondoskodik.

A (2a) bekezdés szerint, ha a hulladék kezeléséről a hulladékbirtokos a (2) bekezdés *b)-h)* pontja szerint gondoskodik, a kezelésre vonatkozó kötelezettség akkor tekinthető teljesítettnek, ha a hulladék a gyűjtő, a kereskedő, a hulladékkezelő vagy a közszolgáltató birtokába került. A közszolgáltató által történő birtokbavétellel a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás körébe tartozó hulladék a Koordináló szerv tulajdonába kerül.

[58] A Ht. 62. § (1) bekezdése alapján hulladékgazdálkodási tevékenység - e törvényben, valamint kormányrendeletben meghatározott kivétellel - a környezetvédelmi hatóság által kiadott hulladékgazdálkodási engedély vagy nyilvántartásba vétel alapján végezhető.

A (2) bekezdés értelmében hulladékgazdálkodási közszolgáltatási tevékenység minősítési engedély alapján végezhető.

A (3) bekezdés értelmében a hulladékgazdálkodási engedély, valamint a nyilvántartásba vétel iránti kérelmet a környezetvédelmi hatóságnál kell előterjeszteni a hulladékgazdálkodási tevékenységek nyilvántartásba vételéről, valamint hatósági engedélyezéséről szóló kormányrendeletben meghatározott tartalommal.

[59] A Ht. 64. § (1) bekezdése értelmében, ha valamely gazdálkodó szervezet mellékterméket állít elő vagy tevékenysége során melléktermék képződik, és azt melléktermékként tárolja, használja fel vagy forgalmazza, akkor - a (2) bekezdésben foglalt kivétellel - a 8. § szerinti melléktermékre vonatkozó feltételeknek való megfelelésről a környezetvédelmi hatóságnak nyilatkozik. A környezetvédelmi hatóság a megfelelés tényét igazolja.

A (2) bekezdés szerint nem kell nyilatkozni a környezetvédelmi hatóságnak a 8. § szerinti melléktermékre vonatkozó feltételeknek való megfelelésről olyan, kormányrendeletben meghatározott melléktermék esetén, amelynek megfelelését a 82. § (4) bekezdése szerinti hatóság ellenőrzi, és a melléktermék felhasználási módja miatt a 8. § szerinti környezetvédelmi feltételek teljesülnek.

[60] Jelen perben a bíróságnak egyrészt abban kellett döntést hoznia a felperesi kereset mentén, hogy alperes megtartotta-e az ügyintézési határidőt és az Ákr. eljárási szabályait, köztük különösen a tényállásfelderítési kötelezettségét; másrészt, hogy a felperes által az

alperesi érdekelt ingatlanán elhelyezett építési-bontási anyag hulladéknak minősül-e, illetve ezen anyag elhelyezése összhangban áll-e a Ht. rendelkezéseivel.

[61] Az ügyintézési határidő túllépésére történt felperesi hivatkozással összefüggésben a bíróság megállapította, hogy alperes 2020. június 26. napján határozat1. szám alatt a közérdekű bejelentés kivizsgálása ügyében indított eljárást, ennek keretében került sor 2020. július 7-én helyszíni szemle tartására, majd az ott feltárt körülményekre tekintettel indított alperes 2020. július 20. napján a közigazgatási szankció alkalmazására irányuló eljárást hivatalból, melyről a határozat3. szám alatti intézkedéssel tájékoztatást adott a feleknek. A szankció alkalmazására irányuló eljárást alperes a 2020. augusztus 28. napján meghozott határozatával fejezte be, így a 60 napos ügyintézési határidő megtartott, a határidő túllépésre történt felperesi hivatkozás nem megalapozott. Megjegyzi a bíróság egyebekben, hogy alperes eljárási bírság megfizetésére is kötelezte felperest, mivel határidőt mulasztott, a jegyzőkönyvben vállalt okiratcsatolási kötelezettségét a 10 napos határidőn belül nem teljesítette, ugyanakkor ezen felperesi mulasztás ellenére is az ügyintézési határidőn belül meghozta alperes a határozatát.

[62] Az ügy érdemét illetően kiemeli a bíróság, hogy a hulladék fogalmát a Ht. 2. § (1) bekezdés 23. pontja pontosan rögzíti, miszerint hulladék bármely anyag vagy tárgy, amelytől birtokosa megválnak, megválni szándékozik, vagy megválni köteles. A Kúria egyértelműen kimondta Kfv.III.37.781/2016/9. számú határozatában – melytől a bíróság eltérni nem kíván -, hogy a hulladékgazdálkodási törvény értelmében amennyiben a terméktől a tulajdonosa megválni szándékozik, vagy megválni köteles, úgy hulladékról beszélünk.

[63] Jelen perbeli esetben egyértelműen megállapítható, hogy felperes megvált az általa termelt anyagtól, így az a Ht. fogalomrendszerében hulladéknak minősül. Hangsúlyozza a bíróság azt is, hogy kizárólag a kitermelés helyén felhasznált szennyezetlen talaj nem minősül hulladéknak a Ht. 1. § (3) bekezdés e) pontja értelmében, azonban a perbeli esetben elszállításra került az eredeti helyszínről az építési anyaggal a szennyezetlen talaj is, így ebben a formában a teljes elszállított anyag hulladéknak minősül.

[64] A Ht. 12. § (1) bekezdése kimondja, hogy a hulladéktermelő az ingatlanon képződő hulladék gyűjtését az ingatlan területén hulladékgazdálkodási engedély nélkül legfeljebb 1 évig végezheti. Jelen ügyben a hulladék a helyrajzi szám4 és helyrajzi szám5 számú utak csomópontjának fejlesztése, valamint a kerékpárút kivitelezése során keletkezett, ahonnan felperes ezt az anyagot elszállította a helyrajzi szám6 hrsz-ú ingatlanra. A hulladék tehát nem a helyrajzi szám6 hrsz-ú ingatlanon keletkezett, mivel nem ez a kivitelezés helyszíne. Felperes ezért nem végzett a Ht. 12.§-a szerinti – engedély nélkül is végezhető – hulladékgyűjtési tevékenységet. Felperes hulladéktermelőnek minősül, aki az általa termelt hulladékot az alperesi érdekelt ingatlanán nem ideiglenes jelleggel helyezte el, ugyanis azt a megállapodás szerinti határidő lejártát követően felhívásra sem szállította el onnan. Felperes tehát hulladék birtokosként a véglegesség szándékával elhelyezte a hulladékot egy idegen ingatlanon, annak ellenére, hogy a Ht. szabályozása egyértelmű a tekintetben, hogy a hulladék birtokosa a hulladéktól csak a törvényben előírt módon válhat meg, vagyis adhatja át a közszolgáltatónak, a kezelőnek, a szállítónak. A Ht. 7. §-ában szabályozott hulladékhierarchia elvére történő

felperesi hivatkozás sem foghatott helyt a perben, ugyanis az előzőekben kifejtettek okán jelen esetben a hulladékképződés megtörtént, az anyag, amitől felperes megvált, hulladéknak minősül. A Ht. 8. §-ával összefüggésben kiemelő, hogy csak abban az esetben került volna ki a hulladékstátuszából az anyag, ha e szakaszban meghatározott öt feltétel együttesen teljesül és erről a Ht. 64. §-ában foglaltaknak megfelelően a környezetvédelmi hatóság felé nyilatkozik. Nem vitatottan, felperes ilyen nyilatkozatot, kérelmet nem nyújtott be.

[65] A hulladékstátusz akkor szűnhet meg, ha a hulladék a Ht. 9. §-a szerinti hulladékhasznosítási műveleten megy át. Kúria Kfv. 37.581/2015/5. számú döntésében – melytől a bíróság eltérni nem kíván - kimondta, hogy hatósági engedélyezés hiányában a Ht. 9. § (1) bekezdése szerint nem kerülhet ki a hulladékkörből az adott hulladék. Jelen perben nem volt vitatott, hogy felperes nem rendelkezett környezetvédelmi hatósági engedéllyel a hulladék szállítására és hasznosítására, annak ellenére, hogy a Ht. 2. § (1) bekezdés 36. pontja szerinti kezelés, 20. pontja szerinti hasznosítás és 41. pontja szerinti szállítás a Ht. 2. § (1) bekezdés 26. pontja szerint hulladékgazdálkodási tevékenységeknek minősülnek, melyeket főszabályként a Ht. 14. § (1) bekezdése, 15. § (2) bekezdése és 62. § (1) bekezdése alapján hatósági engedéllyel lehet végezni.

[66] A perbeli tényállás szerint felperes a Ht. 12. § (4) bekezdés szerinti elkülönített gyűjtést nem valósította meg, hatósági engedéllyel nem rendelkezett a hulladék hasznosítására és jelenleg is alperesi érdekelt engedélye nélkül tartja az érdekelt ingatlanán az általa termelt hulladékot. Ezen tényállás mellett sérelmezi felperes, hogy alperes elmulasztotta feltárni a tényállást és nem határozta meg az elhelyezett anyag pontos összetételét és az általa csatolt szakvéleményt figyelmen kívül hagyva hozott kötelezést tartalmazó határozatot. Osztja a bíróság alperes álláspontját a tekintetben, hogy egy anyag hulladékstátuszba kerülése és az összetétele között nincs közvetlen összefüggés. A hulladékstátuszba kerüléshez nem szükséges az összetétel ismerete, az a hulladék besorolásához szükséges. E körben pedig hangsúlyozza a bíróság, hogy a hulladékeredet és hulladékstátusz megállapításához a kutatóárkos feltárás és szemrevételezés elegendő volt. Alperes az eljárás során meghatározta, hogy építési, bontási tevékenységből származó építési, bontási hulladékról van szó, melynek a HAK azonosítóját is feltüntette határozatában. Az alperesi érdekelt által végzett árkolás és a hozzá tartozó geodéziai felmérés egyértelműen meghatározta, hogy meddig tart az illegális hulladék elhelyezés kiterjedése. További bizonyítás lefolytatására és a hulladék összetételének pontosabb meghatározására nem volt szükség jelen tényállás mellett. Nem hagyható ugyanis figyelmen kívül, hogy éppen felperes volt az, aki a hulladékok szelektív gyűjtését nem valósította meg, így megakadályozva az esetleges újrahasznosítást, újrafeldolgozást. Ahhoz, hogy a hulladék bármilyen felhasználásra sor kerüljön, azt meg kell előznie egy válogatásnak. Egy anyagot az adott célú felhasználás előtt kell minősíteni, és a megfelelést követően kerülhet sor a felhasználásra. Utólag, különös tekintettel az engedély hiányára is, egy nem akkreditált mintavételen alapuló szakvéleménnyel nem lehet pótolni az elmulasztott vizsgálatokat. Különösen igaz ez a perbeli - árvízvédelmi funkciót is betöltő - ingatlan vonatkozásában, ahol vízjogi szempontok vizsgálata is szükséges lehet.

[67] A Kúria a Kfv.III.37.781/2016/9. szám alatti döntésében – melytől a bíróság eltérni nem kíván - kimondta, hogy a hulladék akkor kerülhet ki a hulladékstátusz fogalma alól, ha hulladékhasznosítási műveleten megy át, vagy megfelel a melléktermékké nyilvánítás

követelményeinek. Ez a minősítés jogi kategória, amelynek megítélése a bíróság feladata, és ahhoz igazságügyi szakértő igénybevételére nincs szükség.

[68] Megállapította tehát a bíróság, hogy jelen perben sem merült fel olyan kérdés, melynek megítélése különleges szakértelmet igényelne, figyelemmel arra, hogy jelen ügyben annak eldöntése, hogy a kérdéses anyagok hulladékok-e, jogkérdésnek minősül, ehhez igazságügyi szakértő közreműködése szükségtelen, ugyanakkor a per eldöntése szempontjából lényegtelen, hogy a hulladék ártalmatlanítására szükség lett-e volna, vagy a jelenlegi állapotában töltés anyagként felhasználható-e, ezért a bíróság mellőzte felperes szakértői bizonyítási iránti indítványát.

[69] Mellőzte a bíróság azon felperesi bizonyítási indítványt is, hogy a perben tanúként hallgassa meg alperesi érdekelt munkavállalóját a körben, hogy zajlottak-e egyeztetések arra, hogy az elhelyezett anyagból a töltés megemelésére sor kerülhet-e, és arról, hogy a vízjogi engedély beszerzése szükséges-e. A bíróság álláspontja szerint jelen közigazgatási perben relevanciával nem bír ilyen tartalmú nyilatkozat, ugyanis egyértelműen megállapításra került, hogy a perbeli anyag hulladéknak minősül és annak elhelyezésére a Ht. szabályainak megsértésével került sor, és egyebekben alperesi érdekelt perbeli nyilatkozatával és a csatolt okiratokkal azt igazolta, hogy nem irányult a szándéka sosem arra, hogy a perbeli helyszínen az építési-bontási anyag elhelyezésre kerüljön, szándéka jelenleg is arra irányul, hogy azt a felperes onnét elszállíttassa.

[70] Végezetül hangsúlyozza a bíróság, hogy felperes az alperesi érdekelttel kötött megállapodását, a vállalkozási szerződésben foglaltakat, valamint a Ht. szabályait is figyelmen kívül hagyva járt el, és utóbb ezen önkényes tevékenységét próbálja igazolni a Ht. egyes szakaszainak a szabályozási környezetből kiragadott citálásával anélkül, hogy jogosultsággal rendelkezne bármilyen hulladékgazdálkodási tevékenység végzésére.

[71] Megállapította a bíróság, hogy az alperes által lefolytatott bizonyítási eljárás elegendő volt a releváns tények feltárásához, a megalapozott döntés meghozatalához és egyebekben alperes a feltárt tényekből okszerű következtetést vont le, mely megfelelt az irányadó anyagi jogszabályoknak, így a felperes által felhozott eljárási és anyagi jogsérelmek nem állapíthatók meg.

[72] Mindezekre tekintettel a bíróság felperes alaptalan keresetét a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította.

[73] A perben felperes pervesztes, míg alperes és alperesi érdekelt pernyertesek lettek, ezért a perköltség viselése az alábbiak szerint alakult a perben.

[74] A Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. § (1) bekezdése értelmében a fél a perköltsége megtérítését annak felszámításával kérheti.

A (2) bekezdés kimondja, hogy a felszámítás során meg kell jelölni az igényelt költség összegét, a felmerülésének lényeges körülményeit, azt, hogy a perbe vitt mely jog érvényesítésével összefüggésben merült fel, és mindezeket a felszámítással egyidejűleg - szükség szerint - okirattal is igazolni kell. A bíróság által az eljárást befejező határozatban meghatározható költség az annak összegét szabályozó jogszabályi rendelkezésre utalással is felszámítható.

[75] Alperes kérte a felperes perköltségben történő marasztalását, azonban sem költségjegyzéket nem csatolt, sem összegszerűen nem jelölte meg védiratában az általa érvényesíteni kívánt perköltséget. Ezzel nem tett eleget a Pp. hivatkozott azon előírásának, hogy a félnek összegszerűen fel kell számítania a perköltséget, ezért a bíróság a pernyertes alperes részére perköltséget nem állapított meg.

[76] Alperesi érdekelt a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjára hivatkozással kérte megállapítani a perköltségét, így a bíróság 10 000 Ft. összegben állapította meg a perköltséget, figyelemmel arra is, hogy jelen perben a pertárgyérték nem meghatározható. Ezen összeg megfizetésére a pervesztes felperest a Kp. 35. § (1) bekezdés a) pontja alapján kötelezte a bíróság.

[77] A per az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 62. § (1) bekezdés h) pontja alapján tárgyi illetékfeljegyzési jogos. A perben az Itv. 45/A. §-a alapján 30.000.-Ft állam által előlegezett illeték merült fel, melynek megfizetésére a pervesztes felperes köteles a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a NAV felhívására.

[78] A Kp. 99. § (1) bekezdésében foglaltak alapján az ítélettel szemben fellebbezésnek nincs helye, mivel azt a törvény nem teszi lehetővé.

Miskolc, 2021. május 10.

dr. Varju László s.k.
a tanács elnöke

dr. Bokros Andrea Erzsébet s.k.
előadó bíró

dr. Steininger Imola s.k.
bíró